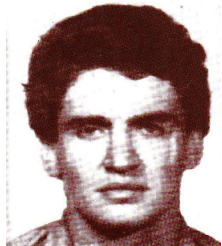

Győr Béla: Magyar paralimpiai bajnokok

Becsey János (Budapest, 1968. február 2.)

Születési sérülése ellenére (jobb oldali bénultság) már négy évesen el kezdett úszni az OSC-ben Szlavicsek Tivadarnál, majd kipróbálta a vízilabdázást is. Tizenöt évesen Koller István, a Halassy Olivér SC akkori edzőjének javaslatára csatlakozott a mozgáskorlátozottak úszó csapatához. 1992-ben, a barcelonai játékokon érte el élete legnagyobb sikereit az 50 méteres (S7) és 100 méteres gyorsúszásban (S7) is paralimpiai bajnok lett, méghozzá világsúccsal. Emellett a 100 méteres mellúszásban (SB7) bronzérmes szerzett. Előtte 1988-ban, a szöuli paralimpián harmadik lett 200 méteres vegyes úszásban (C8). 2000-ben, Sydneyben a paralimpián 200 méteres vegyes úszásban (SM7) második lett, sőt Barcelonában tagja volt a 6. helyezett ülőröplabda csapatunknak is. Ezen kívül számos Európa-bajnokságon, világbajnokságon vett részt és szerzett sok-sok érmet és pontszerző helyet. Hat paralimpián indult versenyzőként. Évekig kétlaki életet élt, az év egyik felét az Egyesült Államokban, a másik felét Magyarországon töltötte és készült. A Magyar Paralimpiai Szövetség elnökségi tagja, a Paralimpikonok Klubja elnöke.

Dukai Géza (1956 – 2006. február 9.)

1984-ben, New Yorkban a 100 méteres mellúszásban (A1), a 100 méteres pillangóúszásban (A1) és 200 méteres vegyes úszásban (A1) aranyérmes volt. A 100 méteres gyorsúszásban (A1) bronzérmes lett. Minden aranyérmét paralimpiai és világsúccsal nyerte. 1988-ban, Szöulban a 100 méteres gyorsúszásban (A1) és 100 méteres mellúszásban (A1) bronzérmes volt. Ezen a két paralimpián indult versenyzőként. Sérülése előtt birkózott. Közúti balesetben vesztette el mindkét lábát, combamputált lett. A BVSC uszodában kezdett el úszni Koller István és Paczulák András hatására. A mozgáskorlátozottak közül elsőként úszta át a Balatont. 2006. február 9-én hunyt el.

Engelhardt Katalin (Mezőhegyes, 1971. március 17.)

Hét paralimpián indult. 1996-ban, Atlantában a 4x50 méteres vegyesváltó (S1-6) tagjaként első helyen, az 50 méteres pillangóúszásban (S5) és a 200 méteres vegyes úszásban (SM5) harmadik helyen végzett. 1992-ben, Barcelonában az 50 méteres pillangóúszásban (S6) második, 2000-ben, Sydneyben 50 méteres pillangóúszásban (S5) és 2004-ben, Athénban az 50 méteres pillangóúszásban (S5) harmadik lett. A Magyar Paralimpiai Bizottság által 2016-ban alapított Halassy Olivér-díj első kitüntetettje. A Testnevelési Egyetem sportmenedzseri szakán diplomázott. Világ és Európa-bajnok.

Hoffmann Judit (Pécs, 1964. január 14.)

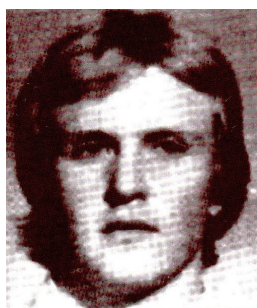
1984-ben, New Yorkban a 100 méteres mellúszásban (L6) aranyérmes, 100 méteres hátúszásban (L6) ezüst, 200 méteres vegyes úszásban (L6) szintén ezüstérmes volt. Csak ezen az egy paralimpián indult, utána befejezte a versenyzést. Nem tudta elfogadni, hogy az ép magyar versenyzők politikai okok miatt nem vehettek részt Los Angelesben az olimpián, egyes szocialista országok versenyzői, közte a legnagyobb ellenfele, a lengyel versenyző pedig a

paralimpián. Csípőficamosként először a kerékpározással próbálkozott a javításaként, majd 10 évesen tanult meg úszni. Mellúszás volt a kedvence. Budapesten gyógypedagógusként végzett. Jelenleg egy pécsi gyógypedagógiai alapítványt vezet. Többször átúszta a Balatont és úszott tengerekben.

Járomi Mónika /Berziné/ (Budapest, 1973. január 6.)

1996-ban, Atlantában a 4x50 méteres vegyesváltó (S1-6) tagjaként aranyérmes, az 50 méteres pillangóúszásban (S5) ezüstérmes volt. Előtte a barcelonai paralimpián pontszerző, a vegyes váltóval negyedik, mellúszásban hatodik helyen végzett. A gyorsabb fejlődés érdekében a BVSC-ben évekig az egészséges versenyzőkkel együtt készült, ami meghozta a gyümölcsét. A Brassó utcai Általános Iskola és Jedlik Ányos Gimnázium tanulója volt Csepelen. A Wesley János Lelkészképző Főiskolán diplomázott általános szociális munkásként. Debrecenben él. Világ és Európa-bajnok.

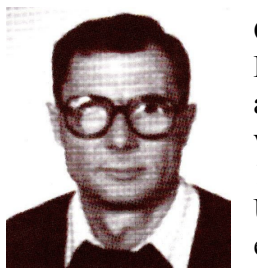
Jeszenszky Attila (Gyula, 1967. július 23.)

Születése után pár hónappal derült ki, hogy csípőficamos, és ráadásul annak is súlyosabbik formájában, amelyet csak műtétel lehetett korrigálni. 1984-ben, New Yorkban a 200 méteres vegyes úszásban (L6), a 100 méteres mellúszásban (L6), a 100 méteres pillangóúszásban (L6) és a 4x50 méteres vegyes váltó (L1-L6) tagjaként aranyérmes lett. A 100 méteres gyorsúszás első döntőjét megnyerte. A rendezők a döntőt megismételtették, melyen ő már nem indulhatott el. Tiltakozásul nem indult el a megismételt döntőben Stettner Ferenc és Pálinkás László sem. A Magyar Paralimpiai érdemérem tulajdonosa. Második paralimpiájára, Szöulba is kiutazott, de ott az orvosi bizottság döntése alapján nem indulhatott kategóriájában. Svéd orvosok állapították meg róla, hogy túl egészséges, miközben a legnagyobb ellenfele svéd volt. Jelenleg Gyulán él, gyógyszerész.

Majer Gábor (1983. március 13.)

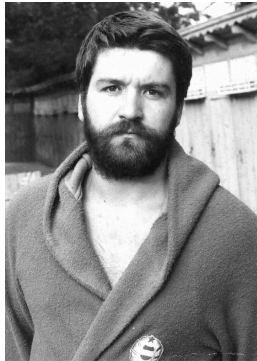
Egy paralimpán indult, 2000-ben, Sydneyben, ahol a 4x50 méteres vegyes váltó (S14) tagjaként paralimpiai bajnok lett. 13 éves korában, 1996-ban kezdett el úszni. Egyesülete kezdetben és a paralimpia idején is a Fogócska SE, az edzője Mentés Éva volt. Az értelmi fogyatékos sportolók között versenyzett. Hét számban indult összesen a paralimpián, saját bevallása szerint is ez sok volt, az egyéni számokban így csak helyezéseket ért el. Paralimpiai bajnoki címéért a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (polgári tagozata) kitüntetést adományozták részére. Világ és Európa-bajnok. Az athéni olimpián nem indulhatott a spanyol kosárlabdázók ausztráliai családja miatt, amiért az értelmi fogyatékos sportolókat kitiltották a paralimpiáról.

Oláh József (1949/?/ – 2012. július)

Két paralimpián vett részt. 1984-ben, New Yorkban, magasugrásban (B3) aranyérmes, 1976-ban, Torontóban a 100 méteres síkfutásban (B) bronzérmes volt. Ő szerezte a látássérültek között az első magyar paralimpiai érmet. 1984-ben a távolugrásban is esélyes volt, de az első ugrása után megsérült. Ugrófénoméknént tartották számon. 2012 júliusában, életének 63. évében elhunyt. 2016. augusztus 28-án a Nemzeti Színházban rendezett paralimpiai

eskütételen rehabilitálták az 1976-ban, Torontóban érmeiktől politikai okokból megfosztott magyar csapat tagjait. Az atléta özvegye akkor átvehette a bronzérmét jelképező oklevelet.

Pálkás László (Cegléd, 1959. január 15.)

1984-ben, New Yorkban tagja volt az aranyérmes nyertő magyar 4×50 méteres úszó vegyes váltónak (L1-L6). A lába gyermekbénulásos, szülei orvosi javaslatra vitték úszni és vízilabdázni. A Ceglédi Vasutas SE-ben nevelkedett, úszó és vízilabdázó volt. Később kapcsolódott a Koller István vezette fővárosi mozgássérülteket összefogó közösséghez. Az 1984-es versenyeken a 4×50 méteres gyorsváltóban is bajnoki címet vívott ki a magyar váltó, melynek tagja volt, de mivel beugrottak ünnepelni az elsőként célba érő Tory Györgyöt, kizárták őket a versenyből. A 100 méteres gyorsúszásban (L6), a megismételt döntőben, tiltakozásul Jeszenszky Attila kizárása miatt nem indult el. A példaértékű munkát végző úszó 1988-ban is

tagja volt a magyar paralimpiai csapatnak, de szereplésüket már nem kísérte a korábbihoz hasonló nagy siker. A ceglédi tanár és lelkes edző a 100 méteres gyorsúszásban a 7., a 200 méteres vegyes úszásban pedig a 8. helyen végzett. Egerben végzett a Tanárképző Főiskolán. 13 év után, 1991-ben hagyta abba a versenyzést.

Pálos Péter (Budapest, 1985. augusztus 31.)

2012-ben, Londonban a férfi asztalitenisz egyéniben (11) paralimpiai bajnokságot nyert. Azt a Szon Bjeong Dzsunt győzte le, akitől a csoportkörben kikapott, illetve aki az egyetlen legyőzője volt az előző öt évben. 2016-ban, Rio de Janeiróban asztalitenisz egyéniben (11) bronzérmes lett. Már 13 évesen beleszeretett az asztaliteniszbe. 14 éves korában ment el édesanyjával a BVSC edzésére, azóta is ott játszik, a ki németországi kitérő kivételével. 11-es, enyhén értelmi fogyatékos kategóriában játszik, edzője Aranyosi Péter. Érdekesség, hogy 2012-ben az olimpia ideje alatt a német TTC Mühlhausen játékosa volt,

ahonnan újra a BVSC-hez tért vissza Háromszoros világ és háromszoros Európa-bajnok.

Pásztory Dóra (Nagyatád, 1984. április 4.)

2000-ben, Sydneyben a 200 méteres vegyes úszásban (SM8) aranyérmes, 100 méteres pillangóúszásban (S8) bronzérmes szerzett. Majd 2004-ben, Athénban a 200 méteres vegyes úszásban (SM8) aranyérmes, 100 méteres hátúszásban (S8) és 100 méteres pillangóúszásban (S8) ezüstérmes szerzett. 2005-ben visszavonult, jelenleg újságíróként dolgozik. Születése után derült ki, hogy mindkét karja hiányosan fejlett, de a családja sosem érezte vele, hogy más lenne, mint a többi egészséges ember. Családjával aztán Pécsre költözött. Gyógytornásza javaslatára kezdett el úszni hat évesen, bár eleinte vízszonya volt. Tizenegy évesen kezdett el rendszeresen úszóedzésekre járni és hamarosan meg is nyerte első úszóversenyét. Innentől kezdve minden versenyt megnyert, ahol elindult.

Visszavonulása után az Eurosport csatoma szakkomentátoraként dolgozott. Fontosnak tartja a fogyatékkal élő emberek társadalomba való illeszkedését és az ép emberek felvilágosítását. Ennek érdekében, mint érintett többször tartott előadást gyerekeknek, vett részt rendezvényeken és erre a jövőben is nagy hangsúlyt fektet.

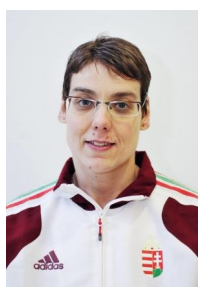
2008-ban az ELTE BTK kommunikáció-német szakán diplomázott le. Jelenleg Londonban él férjével és kislányával.

Rácz János (Tiszalök, 1983. május 9.)

2000-ben, Sydneyben a 4x50 méteres vegyesváltó (S14) tagjaként aranyérmet nyert. A 100 méteres mellúszásban (SB14) bronzérmes volt. Az értelmi fogyatékosok Fogócska utcai iskolájában, második osztályos korában kezdett el sportolni. Először atletizált, röplabdázott, 1995-től kezdett el komolyabban úszni. A paralimpia idején is a Fogócska SE sportolója, edzője Mentés Éva volt. Világ és Európa-bajnok. A paralimpia után befejezte a versenyzést. Az athéni olimpián nem indulhatott a spanyol kosárlabdázók ausztráliai családja miatt, amiért az

értelmi fogyatékos sportolókat kitiltották a paralimpiáról.

Ráczkó Gitta (Veszprém, 1975. december 7.)

1996-ban, Atlantában a 4x50 méteres vegyes váltó (S1-6) tagjaként aranyérmes volt. A 100 méteres mellúszásban (SB5) 1996-ban, Atlantában, 2004-ben, Athénban és 2008-ban, Pekingben is bronzérmet nyert. Nyolcévesen kezdett el úszni a Mozgásjavító Általános Iskolában. Paczulák András edző szeretettette meg vele az úszást. Edzője több olimpián keresztül Magyarovits Zoltán. Kerekesszékes sportolóként 7 paralimpián vett részt. 2016-ban, Rio de Janeiróban ő vitte a paralimpia megnyitóünnepségén a magyar csapat zászlaját.

Sánta Krisztián (1981. október 16.)

2000-ben, Sydneyben a 100 méteres hátúszásban (S14) és a 4x50 méteres vegyesváltó (S14) tagjaként aranyérmes volt. Az 50 méteres pillangó (S14) és az 50 valamint a 100 méteres gyorsúszásban (S14) ezüstérmes, a 200 méteres vegyes úszásban (SM7) bronzérmes lett. 1995 decemberében kezdett el úszni az értelmi fogyatékosok sportegyesületében, a Fogócska SE-ben. Edzője végig Mentés Éva volt. Több mint hússzoros világ és Európa-bajnok. Az athéni olimpián nem indulhatott a spanyol kosárlabdázók ausztráliai családja miatt, amiért az értelmi fogyatékos sportolókat kitiltották a paralimpiáról.

Sasváriné Paulik Ilona (1954 – 1999)

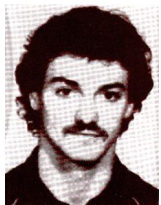
A kerekesszékes asztaliteniszező hölgy 1996-ban, Atlantában, egyéniben aranyérmet szerzett a női 3-as kategóriában. 1992-ben, Barcelonában, csapatban (3) ezüstérmes, egyéniben (3) pedig bronzérmes lett. Az egyéni küzdelmek során 38 fokos lázzal játszott napokig, így nem sikerült egyéniben nyernie. Nem adta fel, továbbra is a bajnoki cím lebegett a szeme előtt. Igazi versenyzőtípus volt, csak az edzésben és a kitartó munkában hitt. Nagyon szorgalmas volt, emellett hihetetlen játékontelligenciával rendelkezett. Amikor szabadideje volt, azonnal ütőt fogott és gyakorolt. A három-négy órás mérkőzéseken végig képes volt koncentrálni. Ez meghozta gyümölcsét, bebizonyította 1996-ban, hogy ő a legjobb. A Pólika becenevű sportoló az olimpia után megbetegedett és három év múlva nagyon korán távozott az élők sorából. 2006-ban a Magyar Posta bélyeget adott ki emlékére. Budapesten évente kerekesszékes asztalitenisz emlékversenyt rendeznek tiszteletére. Kondoroson a sportszarnokot róla nevezték el.

Sors Tamás (Pécs, 1991. december 21.)

2008-ban, Pekingben a magyar csapat egyetlen aranyérmese volt, 100 méteres pillangóúszásban (S9) győzött. A 400 méteres vegyes úszásban (S9) és 100 méteres gyorsúszásban (S9) bronzérmes volt. 2012-ben, Londonban 100 méteres pillangóúszásban (S9) ismét aranyérmes lett, a 400 méteres gyorsúszásban (S9) ezüstérmes, a 100 méteres gyorsúszásban (S9) bronzérmes volt. 2016-ban, Rio de Janeiróban 200 méteres vegyes úszásban (SM9) ezüst, 100 méteres pillangóúszásban (S9) bronzérmes volt. Többszörös világ- és Európa-bajnok. 2001 óta a pécsi ANK Úszóklub úszója. 2002-ben már gyermekversenyeken,

később hazai és nemzetközi felnőtt versenyeken is sikereket ért el pillangó, gyors és vegyes számokban is. 2007-ben 100 m pillangón úszott világcúcsot. A 400 méteres gyorsúszásban ezüstérmes lett. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Állam és Jogtudomány karának hallgatója.

Stettner Ferenc

1984-ben, New Yorkban a 100 méteres hátúszásban (L6) és a 4x50 méteres vegyes váltó tagjaként (L1-L6) aranyérmes volt. A 200 méteres vegyes úszásban ezüstérmes (L6) lett. A 100 méteres gyorsúszásban (L6), a megismételt döntőben, tiltakozásul Jeszenszky Attila kizárása miatt nem indult el. Először vízilabdázott, majd 1979-től úszott. A paralimpia után világbajnoki címet nyert, majd a következő évben abbahagyta a versenyzést. Az úszás befejezése után ülőröplabdában is világbajnok lett. 1990-től Németországban él.

Szabó Tibor

1984-ben, New Yorkban súlylökésben (L2) aranyérmes lett. Diszkoszvetésben (L2) ezüstérmes lett. Egerben kezdett el sportolni 1970-ben. Ülőröplabdázott, majd a fizikai adottságai miatt áttért párhuzamosan az atlétikára. Nem hivatalos felmérőn dobta meg a kiküldetési szintet, ennek ellenére a vezetők beavagották. Így New Yorkban tartalékból főszereplővé léphetett elő. New Yorkban a megnyitónépszerűen ő vitte a magyar csapat zászlaját.

Szedő Tibor (Budapest, 1979. október 22.)

2000-ben, Sydneyben a 4x50 méteres vegyes váltóban (S14) aranyérmes lett. Az 50 méteres pillangóúszásban (S14) bronzérmes lett. Ötéves korában édesanyja biztatására a BVSC-ben kezdett el úszni. Az értelmi fogyatékosok között versenyzett, az olimpia idején a Victoria Egyesület versenyzőjeként. Az edzője Mentés Éva volt. Az athéni olimpián nem indulhatott a spanyol kosárlabdázók ausztráliai családja miatt, amiért az értelmi fogyatékos sportolókat kitiltották a paralimpiáról. Világ és Európa-bajnok.

Szekeres Pál (Budapest, 1964. szeptember 22.)

Az egyetlen ember a világon, aki megváltozott egészségi állapottal az olimpia után a paralimpiai játékokon is érmet tudott szerezni. 1976-ban kezdett el vívni az Újpesti Torna Egyletben. Az 1988-as szöuli olimpián bronzérmes lett a férfi tőrscsapattal. Az olimpia után átigazolt a BVSC-hez. 1991-ben súlyos autóbalesetet szenvedett, ami után kerekesszékebe kényszerült. Sportpályafutását nem fejezte be, hanem a mozgáskorlátozott sportolókat foglalkoztató Ballestra egyesület vívója lett. Az 1992-es barcelonai paralimpián tőr egyéniben (2) aranyérmes lett.

met szerzett. 1996-ban, Atlantában tör egyéniben (B) és kard egyéniben (B) is aranyat szerzett. 2000-ben, Sydneyben és 2008-ban, Pekingben pedig bronzérmes lett tör egyéniben (B). 2004-ben, Athénban, a kard egyéniben (B) bronzérmes volt. 2000-ben, Sydneyben ő vitte a magyar csapat zászlaját a megnyitó ünnepségen. 6 paralimpián vett részt versenyzőként. Kerekesszékes versenyzése alatt is mindvégig Beliczay Sándor volt az edzője, aki több mint 3 évtizedig segítette sportpályafutása során. 2008 őszén kinevezték az ép törözők szövetségi kapitányának. Majd az Emberi Erőforrások Minisztériumának sportért felelős helyettes államtitkára volt, 2014 júliusában mondott le. 2013 szeptemberétől a Nemzetközi Kerekesszékesvívószövetség (IWAS) elnökségi tagja, majd novembertől alelnöke. Világ és Európa-bajnok. Jelenleg a kerekesszékes vívóválogatott edzője.

Tauber Zoltán (Felsőseged, 1934. július 20.)

Magyarország első paralimpiai bajnoka, világbajnok, kétszeres Európa-bajnoki ezüstérmes, sokszoros magyar bajnok asztaliteniszező. 1976-ban, Torontóban, egyéniben (E) paralimpiai bajnokságot nyert. Az eredményhirdetés után közölte vele a magyar nagykövet, hogy Magyarország szovjet politikai nyomásra, a dél-afrikai apartheidre hivatkozva bojkottálta a paralimpiát, így győzelmét hivatalosan nem ismerték el. Az érmét félve attól, hogy visszakérlik a szervezők, zoknijába rejtve hozta haza.

Az 1980. évi nyári paralimpiai játékokra Magyarországot a fenti bojkott miatt nem hívták meg, így alkalmat sem volt megismételni torontói győzelmét. Édesanyja cseléd volt Somogyban, édesapját nem ismerte. Három éves

korától Kópházán a nagyszüleinél nevelkedett 11 éves koráig. 1945-ben, 11 évesen háborús lövedékeket szedett szét, az egyik szétrobbant a kezében. A soproni katonai kórházban mindkét kezét amputálták. Ezután tanult meg úszni. Balesete után Budapesten, a Mexikói úton lévő Nyomorék Gyermek Országos Otthonába, a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon jogelődjébe került, ahol a Nyomorékok Sport Egyesülete (NYSE) is működött. Később az intézményhez tartozó állami kórház lett 41 éven keresztül a munkahelye. Itt tanult meg asztaliteniszezni, egy évvel később már az egészségesekkel edzett. 2016. augusztus 28-án a Nemzeti Színházban rendezett paralimpiai eskütételen rehabilitálták az 1976-ban, Torontóban érmeiktől politikai okokból megfosztott magyar csapat tagjait. Így ő is megkapta az utólag mégis elismert aranyérmét. A Magyar Paralimpiai Érdemérem tulajdonosa.

Tory György (Budapest, 1954. július 7.)

1984-ben, New Yorkban a vegyes váltóval (L1-L6) aranyérmét nyert. A 100 méteres gyorsúszásban (L5) és a 200 méteres vegyes úszásban (L5) ezüstérmes lett. 1988-ban, Szöulban a 400 méteres gyorsúszásban (L6) ezüstérmes volt. Az 1984-es versenyeken a 4×50 méteres gyorsváltóban is bajnoki címet vívott ki a magyar váltó, melynek tagja volt, de mivel a többiek beugrottak ünnepelni őt, mint az elsőként célba érőt, kizárták őket a versenyből. Koller István volt az edzője. Az úszás mellett a Vasasban az épek között vízilabdázásban is válogatottságig vitte. A Magyar Paralimpiai Érdemérem tulajdonosa. Örökös magyar bajnok.

Tóth András dr. (Budapest, 1953. május 16.)

1984-ben, New Yorkban az 50 méteres hátúszásban (L3) aranyérmét nyert. 1988-ban, Szöulban az 50 méteres hátúszásban (L3) bronzérmes lett. Koller István volt az edzője. Az úszás mellett a vízilabdázott. Szöul után hagyta abba végleg a versenyszerű sportolást. A Magyar Paralimpiai Érdemérem tulajdonosa.

Tóth Tamás (Budapest, 1992. január 5.)

2016-ban, Rio de Janeiróban a 100 méteres hátúszásban (S9) paralimpiai bajnok lett. A 100 méteres gyorsúszásban bronzérmes (S9) szerzett. 2012-ben, Londonban az 50 méteres (S9) és a 100 méteres gyorsúszásban (S9) ezüstérmes nyert. Születése óta végtaghiányos sérülései vannak, szülei egy éves korától babaúszásra hordták, azóta a sportág tölti ki ideje nagy részét. 4-től 15 éves koráig Málnai István irányította szakmai munkáját, akinek nagyon hálás, sportolóként és emberileg is nagyon sokat tanult tőle. 2007-ben a Jövő SC csapatához igazolt. Az új csapat beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

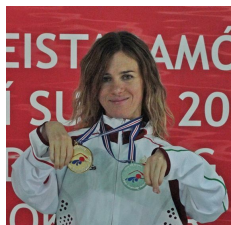
Nemzetközileg is kiemelkedő eredményei lettek és Magyarovits Zoltán lett az edzője. Számára az egyik legemlékezetesebb sportesemény a 2004-es athéni paralimpia volt, ahová még csak nézőként látogatott el. Itt fogalmazódott meg benne, hogy ő is ezt akarja csinálni, és az ott látott versenyzőkhöz hasonló eredményeket szeretne elérni. Jelenlegi egyesülete a Vasas SC.

Vereczkei Zsolt (Nyírbátor, 1977. február 22.)

Fejldési rendellenesség miatt mindkét alkarja hiányzik, és már az 1992-es, barcelonai paralimpián is indult, ahol 50 méter háton (S5) aranyérmes nyert. Atlantában (1996) és Sydneyben (2000) is megvédte címét, majd Athénban (2004), Pekingben (2008) és Londonban (2012) egy-egy bronzérmesrel gazdagította éremgyűjteményét ebben a versenyszámban és kategóriában. A sikersorozat 2016-ban, Rio de Janeiróban sem szakadt meg, az 50 méteres hátúszásban (S5) bronzérmes lett. Mind a hét paralimpiáján érmes szerzett.

Baján él és dolgozik.

Zámbo Diána (Székesfehérvár, 1978. január 19.)

1996-ban, Atlantában a 4x50 méteres vegyes váltó (S1-6) tagjaként aranyérmes szerzett. 1992-ben, Barcelonában az 50 méteres pillangóúszásban (S6) bronzérmes lett. Születése óta mozgássérült. 6 paralimpián vett részt. Informatikai tanár. Tatabányán él, ahol mozgássérült gyerekeket oktat az úszás tudományára.

Felhasznált irodalom:

1. Paralimpiai történetek (Szerkesztette: Nadas Pál). Magyar Paralimpiai Bizottság, Budapest, 2005. 502 p.
2. Fogyatékosok sportjának története. Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium, Budapest, 2003. 154 p.
3. Kőpatakiné Mészáros Mária – Nadas Pál: Ismerkedő könyv. Magyar Paralimpiai Bizottság. 184 p.
4. A Magyar Paralimpiai Bizottság csapatkönyvei 2000 – 2016.
5. <http://www.hparalimpia.hu>
6. <http://www.magyar.sport.hu/sport/paralimpia/paralimpia.htm>
7. https://sportszertar.wordpress.com/uszas_eredmenyek/
8. <https://www.paralympic.org/results/historical>

A zárójelben a versenyszámokhoz tartozó kategóriák találhatóak.